

Predstavitev filma SFINGA

Sfinga, najboljši film po izboru občinstva na 5. filmskem festivalu IMFFD v Ljubljani aprila 2011, je film številnih presežkov.



Postavljen je v čudovito okolje Triglavskega narodnega parka s simbolom slovenstva – Triglavom na čelu. Navdušenje številnih gledalcev, ki so si film ogledali v spomladanskem in poletnem času, nas je napeljalo k temu, da organizacijo projekcij nadaljujemo tudi v jesenskem in zimskem času.

O FILMU: Kakor nam tekom filma postopoma razkriva kar stražar doline Vrata – Sfinga sama, je s stališča narodne zavesti Slovincem tukaj enega najpomembnejših pečatov nasploh vtisnil župnik *Jakob Aljaž*. Leta 1895 je od oblasti spretno odkupil sam vrh Triglava in točno tam postavil simbolično zavetišče. V znameniti *triglavski severni steni* pa se je naslednjih 40 let odvijala čisto posebna borba – med domačimi in nemškimi plezalci. To mednacionalno rivalstvo v težavnem obdobju slovenske zgodovine je zaključila šele 2. svetovna vojna. Piko na i je slovenskemu ponosu takoj po njej dodal legendarni jeseniški plezalec *Joža Čop*. Po padcu nacizma je tudi simbolično pokazal, da je Slovenec v svoji *Steni* sam svoj gospodar.

A zgodovina Triglava beleži več osupljivih zgodb in ena znamenitejših se plete prav okoli *Sfinge*, najbolj strahospoštovanega in nedostopnega dela triglavske stene. V njenem t. i. *Obrazu* se pripoved filma nadaljuje. Le najbolj predanim je dovoljeno plezati tam. Postopoma spoznavamo, koliko časa, volje in moči je bilo potrebno vložiti, da je Sfinga končno pustila razrešiti svojo uganko in kdo vse so bili njeni junaki, ki so premikali meje mogočega.

RECENZIJE FILMA

Sfinga se konča z najbolj spektakularnim, če ne že kar najbolj hipnotičnim prizorom v zgodovini slovenskega filma ... Ojdip v Sfingi ne oslepi, ampak dobi še tretje oko. In Triglav ne bo nikoli več to, kar je bil.

Marcel Štefančič, Jr., Mladina – julij 2011

Vizualno spektakularen in s simboliko naphan prikaz dveh zgodovinskih podvigov pri nas. Epsko in emocionalno!

Pred-Premiera, revija o filmu – junij 2011

Sfinga je tako izjemno zapakiran in realiziran projekt, od izredno zahtevnega snemanja v stenah, prek glasbe Siddharte, do vnovičnega ponatisa knjige Anteja Mahkote o njej, da je šokantno, da denarja sploh ni dobil na Filmskem skladu. Sfinga je prvovrsten dokaz predanosti življenju, delu in filmu, film, ki bo ob kakih obletnicah svojega nastanka, za razliko od večine slovenskih filmov posnetih po letu 1991, gotovo doživiljal vnovične projekcije. Sfinga je najbolj pravilen odgovor na uganko slovenskega filma.

Samo Rugelj – junij 2011

Neverjetna kamera s čudovitimi in vrtoglavico zbujajočimi posnetki iz stene in vrha Triglava.

Igor Hrab, Vikend magazin – junij 2011

Sfinga na najboljši možen način predstavlja alpinizem tak, kot ga poznamo iz pionirskih časov in tak, kot si ga v veliki večini želimo tudi v prihodnje. Ob plezanju in razvoju tehnike ter opreme povezuje medgeneracijsko znanje, izkušnje, hotenje in tovarštvo, ki lahko nastane samo v gorah. To, da v modernem svetu »brez vrednot« izhaja iz mitološkega sveta, je anahronizem, ki nas spominja, da brez korenin nismo nič.

Borut Peršolja, podpredsed. PZS – april 2011

Presenetljiva domača igrano-dokumentarna novost Sfinga razkriva težavna osvajanja sfingaste skrivnosti v triglavski severni steni. Zelo je treba pohvaliti skrajno vratolomno vizualno podobo tega filma. Samosvoj je že ritmično dinamičen uvodni posnetek, ki kot da prikazuje potovanje skozi notranjost utripajoče žile, toda ne človeške, ampak sfingine. Sledijo čudoviti posnetki med poletom nad tamkajšnjo naravo, kmalu pa se začnejo kazati najbolj svojstvene filmske razsežnosti, začeni s tem da Sfinga oživi, predvsem pa v vse intenzivnejšem prepletanju pripovedi iz let 1966 in 1995.

Uroš Smasek, Večer – april 2011

Med alpinističnimi filmi je Sfinga s svojo idejo o prepletu dveh igranih zgodb, ki se na koncu združita v eno, gotovo sveža popestritev, ki gledalcu na humoren način prikaže tisto, kar še posebej nealpinistom ni nikoli jasno: kako gore alpiniste z nedostopnostjo mamijo v svoje stene in jim postrežejo z nepopisnim zadovoljstvom, ko jih osvojijo. Ali kot v filmu zapoje pokojna žena Anteja Mahkote, prvega osvajačca Sfinginega Obraza, Marjana Deržaj: "Ostane pest spoznanj in prgišče sanj, spominov sto za stare dni ... (Poletna noč)"

Siol.net – april 2011

Za razliko od svetovnega alpinizma je slovenskega dolga leta krasil skupen in povezovalni duh. Ta je premagal pomanjkanje tehničnih pripomočkov in opreme. Tako je bilo tudi s Sfingo. Zmagala je pregovorna vztrajnost, iznajdljivost, ljubezen do gora in srčnost. Vse to je scenarij odlično uporabil v eni od obeh vzporednih zgodb (1966–1995), tako da je film ne le zgodovinski prikaz vzpona, ampak dobiva tudi človeški obraz.

Neva Mužič, Ekran – maj 2011

VEČ O FILMU: www.sfinga.net

NAPOVEDNIK: <http://vimeo.com/sfinga> in <http://www.youtube.com/user/SFINGAfilm>

NEKAJ UTRINKOV S PROJEKCIJ NA PROSTEM



Kredarica



Kredarica



Kredarica



Kredarica



Vrata



Vrata



Bled



Bled